

Vzpomínka na prof. Umberta Veronesiho

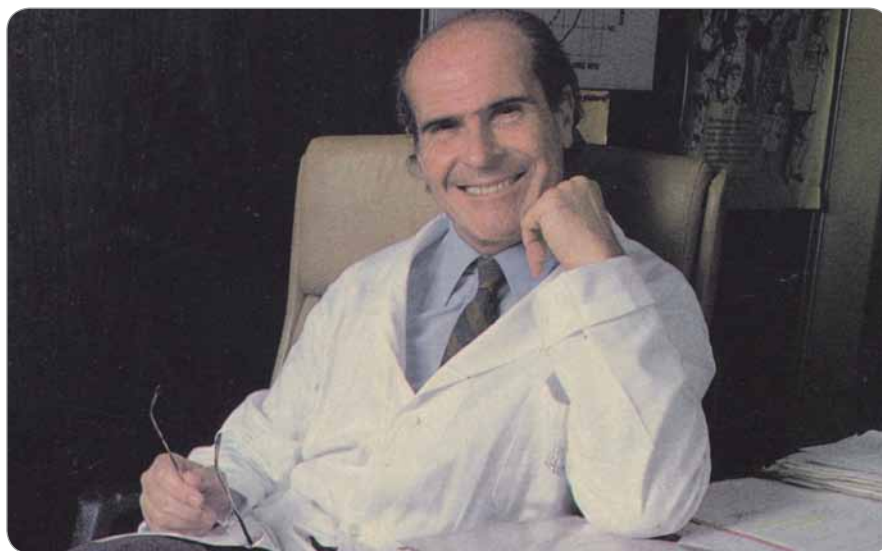
Mechl Z.

S prof. Veronesim jsem se setkal naposled před 3 lety. Byl plný energie a plánů do budoucna. Zdůrazňoval, že stále pracuje, a to i na chirurgickém sále. Netušil jsem, že to bylo setkání poslední. Dne 8. listopadu 2016 odešel ve věku 91 let.

Prof. Umberto Veronesi se narodil 28. listopadu 1925 v Miláně v rolnické rodině. Jeho otec zemřel, když Umbertovi bylo 6 let, takže další léta byla jak pro něj, tak jeho pět sourozenců krušná. Přesto úspěšně absolvoval gymnázium a zapsal se ke studiu medicíny. Jeho původním záměrem byla psychiatrie, po absolvování praktik v nemocnici na Via Giacomo Venezian, kde se od roku 1928 zabývali výzkumem maligních onemocnění, ho zaujala problematika vědy a výzkumu. Graduoval v roce 1951, jeho závěrečná práce se týkala podophylinu a dokazoval v ní, že vedle chirurgie a radioterapie má v léčbě karcinomu své místo také chemoterapie. Po periodě, kterou strávil v Anglii v londýnském Chester Beatty Research Institute a ve Francii, se vrátil do Italian Cancer Institute v Miláně. Brzy uveřejnil první práce, a tak začala jeho odborná dráha, kterou se zapsal nesmazatelně mezi velikány onkologie svým mimořádným přínosem jako onkologický chirurg a organizátor vědy a výzkumu.

V roce 1958 se kvalifikoval jako profesor patologické anatomie, v roce 1961 jako profesor chirurgie. V letech 1951–1994 pracoval jako chirurg a vědecký ředitel v National Cancer Institute v Miláně. V roce 1994 založil Evropský ústav onkologie a European School of Oncology, jichž se stal ředitelem. V letech 2000 a 2001 byl ministrem zdravotnictví a od roku 2008 byl senátorem Italské republiky. Je autorem více než 810 vědeckých prací.

Prof. Umberto Veronesi je mezinárodně uznávaný jako jeden z otců výzkumu karcinomu prsu a onkologické chirurgie. Prof. Veronesi nastavil zlatý standard v širokém spektru výzkumu a praxe v onkolo-

gii. Inspiroval širokou komunitu zabývající se léčbou karcinomu prsu. Byl zakladatelem konzervativní chirurgie v léčbě karcinomu prsu uvedením techniky kvadrantektomie. Podporoval výzkum se záměrem zlepšení konzervativní chirurgické techniky, vč. biopsie sentinelové uzliny. Účastnil se také studií prevence s tamoxifemem a retinoidy k ověření prevence formace karcinomu. Intenzivně se věnoval prevenci karcinomu prsu a zlepšení adjuvantní radioterapie. Významná byla jeho spolupráce s profesorem Giannim Bonadonnou, která patří mezi pilíře moderní klinické onkologie.

Prof. Veronesi se věnoval rovněž studiu a léčbě melanomu. Konzervativní přístup, první pokusy o imunostimulaci, vyšetření sentinelové uzliny, intraoperativní radioterapie, chemoprevence melanomu a další postupy byly akceptovány WHO Melanoma Group, kterou 20 let vedl.

Významně se věnoval vzdělání, založil European School of Oncology a European Society of Surgical Oncology. Byl členem mnoha mezinárodních komisí, od roku 2007 prezidentem European Against Cancer Programme, členem European Organization for Research and Treatment of Cancer, podílel se na založení European

Organization for Research and Treatment of Cancer, do kterého také pozval brněnský Masarykův onkologický ústav.

K Brnu měl blízký vztah. V roce 1977 se konalo zasedání WHO Melanoma Group v brněnském ústavu a současně výsledky skupiny prezentoval na Brněnských onkologických dnech.

Prof. Veronesi byl vyznamenán 14 čestnými hodnostmi různých univerzit, mnoha cenami, vč. zlaté medaile italského ministerstva zdravotnictví a National Award of American Cancer Society a desítkami dalších ocenění a cen, na které by tato stránka nestačila.

Jeho rodina hrála v jeho životě vždy významnou roli, manželka, profesorka pediatrie, a jeho čtyři synové a dvě dcery. G. Quranta uvádí osm hlavních zálib prof. Veronesiho – veslování, kytara, poezie Majakovského, čokoládový dort, socialismus, motocykly, filmy Federica Felliniho a hezké ženy.

Prof. Veronesi se zařadil mezi největší osobnosti vědy, výzkumu a léčebné praxe onkologie.

*prim. MUDr. Zdeněk Mechl, CSc.
Interní hematologická a onkologická
klinika LF MU a FN Brno*